

– зміст і форми післядипломної освіти мають носити випереджувальний та інноваційний характер, враховувати запити і побажання замовника, особливості даного регіону, задовольняти вимоги осіб, організацій і служб, відповідати запитам клієнтів.

Література:

1. Анциферова Л.И. Психологические закономерности развития личности взрослого человека и проблема непрерывного образования. // Психологический журнал. -1980. –Т.1. - №2.
2. Зеер Э.Ф. Психология профессионального образования. – М.: «Академия», 2009. – 384 с.
3. Зеер Э.Ф., Павлова А.М., Сыманюк Э.Э. Модернизация профессионального образования: компетентностный подход. М.: Московский психолого-социальный институт, 2005ю – 216 с.
4. Змеев С.И. Технология обучения взрослых. – М.: «Академия», 2002. – 128 с.
5. Калюткин Ю.Н. психология обучения взрослых. – М., 1985.

Здійснено теоретичний аналіз проблеми післядипломної професійної освіти дорослих. Визначено особливості змісту та форм післядипломної освіти дорослих. Проаналізовано взаємозв'язки в системі неперервної освіти.

Ключові слова: професійна освіта, післядипломна професійна освіта, андрагогіка, мотивація до навчання, соціальні-професійні компетенції.

Осуществлен теоретический анализ проблемы последипломного профессионального образования взрослых. Определены особенности содержания и форм последипломного профессионального образования взрослых. Проанализированы взаимосвязи в системе непрерывного образования.

The theoretical analysis of problem of poslediplomnogo trade education of adults is carried out. The features of maintenance and forms of poslediplomnogo trade education of adults are certain. Analysed intercommunication in the system of continuous education.

УДК 371.147
ББК 105.74Д56

О.М. Джеджула, Ю.Л. Хом'яківський, Д.В. Зінченко
м. Вінниця, Україна

ОСОБЛИВОСТІ СТВОРЕННЯ ТЕХНОЛОГІЙ ВИХОВАННЯ МОЛОДІ НА НАЦІОНАЛЬНО-КУЛЬТУРНИХ ТРАДИЦІЯХ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

Найважливішими компонентами культури певного етносу виступають освіта і виховання. Культура України, як і в усьому світі, розвивається національними шляхами. Входження кожної особистості в духовно-ціннісний світ культури рідного народу, його національного духу по суті є процесом виховання.

Справжнє виховання, як доведено педагогічною наукою, є глибоко національним за сутністю змістом, характером, історичним покликанням. Кожне нове покоління включається в уже існуючу національну систему виховання, що відображає історичні, географічні, економічні, етнографічні і психологічні особливості українського народу.

Постановка проблеми. Активізація культуро творчого процесу в Україні й загалом у світі, стратегія відродження національної культури диктує необхідність нагального розв'язання комплексу завдань, які стосуються відродження, збереження, засвоєння та творення молодим поколінням духовних надбань нації, зокрема національних культурних традицій. Сучасний інформаційний простір нав'язує молоді світогляд, що руйнує її процес гармонійного духовного становлення, розвиток особистості на національно-культурних традиціях, нівелює загальнолюдські цінності, які склалися впродовж віків існування людства - окремого народу, нації, цивілізації і визначали вектор особистісного зростання молодого покоління в контексті національної і загальнолюдської культури.

Не підлягає сумніву, що деградація духовних засад розвитку суспільства є прямим наслідком сучасного занепаду родинного виховання. Науковцями виявлений тісний зв'язок між станом сучасної родини та еволюцією поглядів у суспільстві на специфіку функціонування сучасної родини [10; 11; 13]. На стабільність родини впливають численні негативні «псевдоцінності» суспільної свідомості: легковажне ставлення до подружньої вірності, сприйняття як норми сімейних конфліктів, формування установки щодо виключного пріоритету позиції споживання у житті, батьківська гіперопіка, нездоровий спосіб життя, зміщення соціальних ролей у традиційних стосунках чоловіка й жінки тощо. Втрачається мораль, сором, цнотливість, жертівність, потреба служіння іншим, хоча весь процес деградації родини, а значить і людини, супроводжується «прогресом технічного життя». Аналіз численних факторів, які впливають на життєдіяльність кожної сучасної молодої людини, свідчить, що всі вони мають одне єдине джерело - втрату молоддю духовного ґрунту в процесі власної життєтворчості і відхід від традиційних ціннісно-етнічних морально-естетичних засад життя.

Одним з ефективних шляхів вирішення цієї проблеми може стати створення інноваційних технологій виховання молоді на національно-культурних традиціях українського народу.

Аналіз попередніх досліджень. У педагогічній науці результати дослідження інноваційних педагогічних технологій розкриваються у працях І. Беха, Ю. Пльбуха, І. Дичківської, М. Кларіна, В. Лозової, О. Пехоти, І. Підласого, С. Подмазіна, І. Прокопенко, Г. Селевко; обґрунтування методологічних засад аналізу впровадження сучасних освітніх технологій у процес підготовки фахівців здійснено А. Беляєвою, В. Безпалько, Ю. Васьковим тощо.

Інноваційність є однією з найважливіших ознак ефективної педагогічної діяльності, провідним і визначальним критерієм її відповідності потребам суспільства щодо розвитку дитячої особистості на основі національної культури українського народу.

Педагогічна теорія і шкільна практика знаходяться сьогодні на якісно новому рівні свого розвитку, який характеризується новою концепцією освіти, оновленою парадигмою виховання, етнізацією змісту педагогічного процесу. Основним чинником етнізації виступає система традицій українського народу.

Враховуючи вищезазначене, технології виховання молоді на національно-культурних традиціях українського народу ми розглядаємо як систему, що включає наступні взаємодетерміновані компоненти: 1) сукупність методів і засобів відтворення науково-обґрунтованих вихідних концептуальних положень щодо виховання молоді на національно-культурних традиціях українського народу; 2) сукупність психолого-педагогічних установок, які визначають спеціальний набір і компоновку методів, прийомів, засобів і форм виховання, що в цілому виступає як організаційно-методичний інструментарій для суб'єктів, що керують даним процесом; 3) процес комунікації - техніку виконання виховних завдань, що ґрунтується на певному алгоритмі, програмі, системі взаємодій учасників виховного процесу і характеризує його як мистецтво формування етнічно-змістовних ціннісно-гуманних особистісно-орієнтованих відносин.

При моделюванні педагогічних технологій у вихованні молоді на національно-культурних традиціях українського народу, ми виходили з концептуального положення психолого-педагогічної науки про те, що людина виявляє себе у системі соціальних відносин як особистість і як індивідуальність.

Особистість є психологічною, духовною сутністю людини, що проявляється у різноманітних узагальнених системах якостей: сукупність соціальнозначущих властивостей; система ставлення до світу і зі світом, до самого себе; система спілкування, діяльності, поведінки і стосунків; здійснення певних соціальних ролей; система потреб; сукупність здібностей, творчих можливостей тощо. Індивідуальність людини - це те особливе,

самобутнє, що відрізняє одну людину від іншої, це природна і соціальна своєрідність вираження нею в світі своїх здібностей і прагнень, особистісних відносин і життєвих смислів.

Безпосереднім буттям свідомості нації, формою життя етносу постає естетичне світопереживання, яке акумулюється в національно-культурній традиції як специфічна форма відображення дійсності. Прагнення досягнути сутність виховання сучасної молоді на національно-культурних традиціях українського народу без урахування всього розмаїття чуттєвого світу людини не уявляється можливим. Національно-культурні традиції утворюють своєрідний емоційно-чуттєвий життєвий контекст, у якому відбувається самостановлення людини. Процес формування її як особистості й індивідуальності розгортається в контексті великого розмаїття традицій, які вона засвоює в процесі життєдіяльності. Звернення до створення інноваційних технологій виховання молоді на національно-культурних традиціях українського народу є продуктивним як з огляду на необхідність формування національної самосвідомості молоді, так і створення довгострокової національної стратегії виховання, пошуків шляхів і засобів подолання духовної кризи сучасного суспільства.

Таким чином, інноваційні технології виховання молоді на національно-культурних традиціях повинні бути побудовані насамперед на етнічно-ціннісній, особистісно-змістовній та емоційно-психологічній основі, що передбачає: особистісно-орієнтований характер методичного забезпечення конкретної технології; створення емоційно-психологічних установок особистості (яскраві образи національної культури); використання як виховного фактору вищого класу емоцій - інтелектуальних і моральних; спрямованість технології на емоційне пробудження розуму.

Для створення і реалізації виховної технології доцільним є процес моделювання, що включає формування уявлення про цільові орієнтації, реалізацію методів, прийомів і засобів виховання у певній послідовності, контроль і корекцію одержаних результатів. При цьому потрібно враховувати, що моделювання виховної технології має два взаємозумовлені аспекти - моделювання змісту технології і моделювання виховної взаємодії суб'єктів виховного процесу.

На основі теоретичного аналізу визначаємо провідні принципи моделювання даних технологій:

- принцип духовності, що проявляється у формуванні смисложиттєвих духовних орієнтацій, потреби відродження, збереження і створення цінностей національної культури, дотримання загальнолюдських норм гуманістичної моралі;
- принцип толерантності, який є одним із основних принципів виховання молоді в умовах плюралізму думок, підходів, розмаїття ідей для вирішення однакових проблем, терпимість до думки інших людей, врахування їхніх інтересів;
- індивідуалізації - особистість в умовах демократичних реформ здобуває свободу на прояв індивідуальних особливостей в повній мірі, специфічного творчого вираження власної етнічної самобутності;
- принцип особистісного підходу, сутність якого полягає у включенні молодої людини у систему суб'єкт-суб'єктної взаємодії, де вона може виявити, розкрити і реалізувати свій особистісний і індивідуальний творчий потенціал;
- принцип конкретизації системи дій, який полягає у детальному описі дій інтелектуального та практичного плану, у використанні алгоритмів для формування майбутньої інтелектуальної та практичної творчої діяльності;
- принцип функціонального призначення, завдяки якому досягається оптимальність і економічність дій учителя (тьютора) з метою одержання бажаного результату, а також одних

і тих самих результатів різними вчителями (тьюторами), що працюють із різним складом юнацької спільноти.

Логіко-теоретичний аналіз наукових досліджень, результати впровадження педагогічних технологій у шкільну практику, власний педагогічний досвід дозволяють виокремити взаємодетерміновані компоненти моделювання технологій виховання молоді, що є певною мірою, інвестицією в сучасний процес особистісно орієнтованого виховання. Умовами впровадження даних технологій є:

- високий рівень розвитку національної самосвідомості суб'єктів, що супроводжують даний процес - батьків, інших членів родини, вчителів, вихователів, тьюторів тощо; знання ними вікових і психологічних особливостей даної вікової категорії;
- комплексне впровадження даних технологій, що пояснюється їх взаємодетермінованістю;
- високий рівень загальної та національної світоглядної ерудиції вчителя (тьютора); його високопрофесійна компетентність з питань українознавства, національної та духовної культури; відродження, збереження, розвитку й творення національно-культурних традицій українського народу;
- формування суб'єкт-суб'єктних індивідуально-гуманістичних відносин, де домінують відродження національної свідомості, української культури, рідної мови, виховання громадянина-патріота та прагнення до інтеграції у європейський освітній простір;
- створення системи неперервного процесу виховання дітей та учнівської молоді на національно-культурних традиціях українського народу (довгострокові програми, що об'єднують соціально-педагогічні комплекси);
- формування морально-естетичних, навчально-пізнавальних, перспективно-ціннісних та інших мотивів художньо-творчої практичної діяльності особистості, що ґрунтуються на традиціях народно-прикладного мистецтва;
- виявлення і попередження причин, які гальмують процес виховання молоді на національно-культурних традиціях українського народу;
- рівень матеріально-технічного та інформаційного забезпечення.

Висновки. Таким чином, створення технологій виховання молоді на національно-культурних традиціях сприяє виникненню у молоді людини інтересу, прагнення пізнання і вивчення особливостей культури свого народу, національних традицій, зокрема; спрямованості свідомості, діяльності й поведінки на створення матеріальних і духовних цінностей українського народу; становленню самобутньої індивідуальності на основі розкриття її творчого потенціалу, етнічного самовираження; формуванню морально-етнічних поглядів і переконань, що разом із комплексом відповідних знань, умінь і навичок утворює сферу високоморальної етнічної індивідуальності.

Література:

1. Абасов З.А. Проектирование инноваций в структуре педагогической деятельности / Абасов З.А. // Высшее образование сегодня. - 2004. - №6. - С.8-14.
2. Бойко А.М. Виховання людини: нове і вічне / Бойко А.М. - Полтава: Техсервіс, 2006. - 568с.
3. Бойко А.М. Парадигмальні напрями виховання: варіанти вибору / Бойко А.М.// Рідна школа. - 2001. - № 3. -С. 7-Ю.
4. Выготский Л.С. Педагогическая психология / Выготский Л.С. - М.: Педагогика, 1991. -480 с.
5. Костюк Г.С. Навчально-виховний процес і психічний розвиток особистості. - / Костюк Г.С. - К., 1989. - 608 с.
6. Ларионова Т.А. Личность педагога и его роль в организации инновационных процессов в системе образования / Ларионова Т.А. // Прикладная психология и психоанализ. - 2006. - №4. - С.85-91.
7. Леонтьев А.Н. Психология общения / Леонтьев А.Н. - М.: Смысл, 1997. -364с.

8. Полонская Й. Н. Традиция: от сакральных оснований к современности / Полонская Й. Н. - Ростов н/Д: Изд-во Рост. ун-та, 2006. - 272 с.
9. Селевко Г.К. Энциклопедия образовательных технологий: В 2 т., /Селевко Г.К.-М., Т.1.-2006.-816с.
10. Україна в етнічнонаціональному вимірі / [укл. С.Остапенко] - К.: НПУ, 2001.-94с.
11. Українство у світі: традиційність культури та спільності взаємин / [В.М.Піскун та ін.]-К.:Нічлава, 2004.- 273с.

У статті описано технологію виховання молоді на національно- культурних традиціях, що спрямована на формування інтересу, до вивчення особливостей культури та національних традицій свого народу, становлення самобутньої індивідуальності, морально-етнічних поглядів.

Ключові слова: виховання, національна свідомість, традиції, моральність.

В статье описана технология воспитания молодежи на национально-культурных традициях, которая направлена на формирование интереса изучения особенностей культуры и национальных традиций своего народа, становления самобытной индивидуальности, морально-этических взглядов.

This article is about technology of education of young people on the national and cultural traditions, which is directed on forming of interest, to the study of features of culture and national traditions of the people, becoming of original individuality, morally ethnic points of view.

Keywords: education, national consciousness|intelligent|, traditions, morality|moral|.

УДК 378:377 (477)
ББК 74

Є.В. Долинський
м. Хмельницький, Україна

ДИСТАНЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ ПЕРЕКЛАДАЧІВ

Постановка проблеми. Сучасна епоха висуває нові вимоги до підвищення якості підготовки фахівця. Формування готовності до професійної діяльності майбутнього перекладача вимагає систематичного вдосконалення навчального процесу, активізації самостійної творчої роботи студентів залучення їх в дослідницьку роботу. Інформатизація освіти в Україні - один з найважливіших механізмів модернізації освітньої системи. Сучасні інформаційні технології відкривають нові перспективи для підвищення ефективності навчання.

Об'єктивними умовами самореалізації особистості в професійній діяльності є доступність необхідного-інформаційного простору, озброєння майбутніх спеціалістів не стільки готовими знаннями, скільки способами здобуття осмислення та використання цих знань в нових умовах. Історично складені форми і методи навчання, орієнтовані на засвоєння готових знань, не завжди спроможні забезпечити формування основних навчальних компетенцій, справлятися з наростаючим потоком інформації. Сьогодні всі розвинені країни світу усвідомили необхідність впровадження допоміжних технологій для інтенсифікації навчального процесу, покращення доступу до інформаційних баз, безперервному контакту викладача та студента. Усім цим вимогам відповідає дистанційне навчання [1].

Актуальність дослідження. Актуальність статті визначається постійною зростаючими професійними вимогами до сучасного перекладача, необхідністю теоретичного обґрунтування та створення методологічної бази, що включає засоби ефективної професійної підготовки майбутніх перекладачів в умовах модернізації сучасної освіти.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Світовий процес переходу від індустріального до інформаційного суспільства, а також соціально-економічні зміни, що відбуваються в Україні, вимагають суттєвих змін у підготовці фахівців в галузі перекладу. Національною програмою «Освіта. Україна XXI сторіччя» передбачено забезпечення розвитку освіти на основі нових прогресивних концепцій, запровадження у навчально-